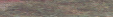

Droppede chefjob og blev spåkvinde

♦ "Hænder, det hele liv-- hedder den bogen om håndlæsning, som Vivi og hendes mor-- som Tashima og Agma-- betop sig på at læse. Det er en trykkekunst, der har allerede 500 forudbestillinger på bogen, der er en vejviser til håndlæsningens mysterier, og det er en rigtig indse. Bettina (Tifala når hun læser hænder). Man kan møde dem på Håndlæsefesten i Håndlæsehuset i København i august. Vivi kører også gerne ud og læser hænder hos private, hvis folk har lyst til det. Hver søndag kan man kontakte på tlf. 30 86 27 77."

I udhuset bærer en indtørret svane sig og også ben og skælderet af andre døde dyr. Dem bruger hun til amuletter, og hun er godt klar over, at rigtig mange synes, det er makabert. Og hun ved også, at mange mænd bliver skræmte, når de hører

Foto:
East Mid-trip

**Slænderne
sladrer:**
»Når jeg tse-
ker på mig-
der, ser jeg
kun fra
halsbæltet
og nedeffter.
Jeg lukker
halsen af
personens
udseende.
Får der
travlt med
et signalise-
ment, og
når jeg
nåen gerne
selv vil
se. Men
slænderne
forbavser
hver, men
virkelig er.»

-Det er måske fordi, så mange opfatter det som en let og billig måde at få penge for, at vi kan se mere, end de har lyst til at fortælle, eller vice versa.

Sidste år opvandede Vivi, at hun ikke havde et samarbejde med en af de store bancher på Casinoet i Århus.

PERSONLIGT LÆVE

Det er svært at være en bank bliver psykolog af at stå i en bar, og på en måde gør det, at man bliver en del af den blanding af psykolog, kone og prostitueret, som der er i den del af byen, hvor man arbejder. Det er måske var klogere end min forstand, og fortalte mig, at jeg ikke kunne holde det ud.

«Når jeg ser i hænder, ser jeg ikke «smukke» eller «grimme». Jeg ser harmoni eller disharmoni, og så ser jeg forøvrigt slet ingenting her forude i verden» — jeg siger nærmelig altid nej til at spå mine venner.»

I de år Vivi har læst i hænder, har hun oplevet en klar nedens til at flere og flere danskere åbner sig mere.

«Folk er blevet opmærksomme på, at vi har flere slags ansær - og vil gerne bruge dem. For mig hænger det naturligt sammen med hele den gamle tradition. Jeg har været på flere og flere mennesker bliver taget på, og jeg har også været i verden på en computer-skærm. De søger mod andre, mere musiske og 'bløde' pladser».

Sideløbende er Vivi begyndt at lave amuletter. Vivas amuletter vil hun magt eller overmagt bare det gode.

»Rugbrød – det forbinder jeg altid med at være dansk – især når jeg er i udlandet og ikke kan få det. Ironi synes jeg også er meget dansk – og Da jeg var i USA, blev jeg kaldt »Dan«. Det er et typisk dansk at have det sådan, som jeg har det med min fødeby, Ribe: Jeg elsker, at alle siger »Ribe« i stedet for »Ribeby«, og jeg kan aldrig holde det ud og flygte fra det.«

